

тискътъ на навалицата се бѣше поразслабилъ, па и тя сама намалѣла; ораторитѣ се бѣхъ изредили и резолюцията приета. Митингътъ се свѣрши Веднага човѣшкиятъ порой удари назадъ съ безконечни викове: Долу! Срѣдъ тѣхъ най-високо се издигаше ужасния гласъ на драпавия господинъ при паметника, който прѣкрѣти така неприлично полската закуска на госпожа Олимпиада и мѣжа ѝ. Кардашевъ видѣвъ въ тѣлпата, и не безъ беспокойство, единъ другъ днесенъ приятелъ: Каишева. Каишевъ съ изрусила и кривната жълта шапка, въ много възбуждено състояние, дигаше голѣмиятъ си носъ и махаше съ ръцѣ и викаше „Ура“ — на водителите на опозицията и „долу тиранитѣ!“ Вопрѣки голѣмата си привържѣнность къмъ правителството, за коятоувѣряващъ днесъ Кардашева.

Една многочислена тѣлпа се задале тиришката отъ Дондуковъ булевардъ. Тя викаше „Ура!“, но я послѣдващъ съ думитѣ: „Долу сопаджийтѣ!“ Това бѣше тѣлпата, която идеше да направи контра-митингъ на площада и да развали опозиционниятъ. Тя видѣвъ, че е закъснѣла да стори това, но веднага пристъжи до устройството на митинга си въ полза на правителството... Това ново събиране скоро порастна, още по-развълнувано отъ първото, което му остави една третя отъ своите членове... Между тѣхъ — и Каишевъ, който се присъедини къмъ хорътъ на „Долу сопаджийтѣ!“ съ сжъщенъ вѣсторгъ, съ който одевѣ викаше: „Долу тиранитѣ!“ За честта на драпавия господинъ, който уплаши при паметника Олимпиада, трѣбва да се каже, че той не измѣни, като Каишева, а стоеше на почтено растояние и викаше съ заканителни ржкомахания къмъ оратора на новия митингъ.